

สถานการณ์ตลาดแรงงานภาคใต้ ปี 2564 (มกราคม-ธันวาคม)

บริการจัดหางานโดยรัฐ

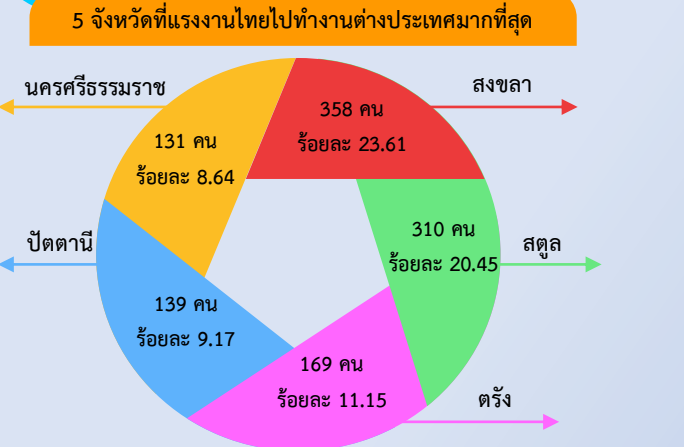
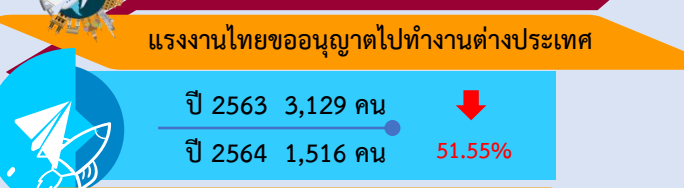
ประชากร และกำลังแรงงาน

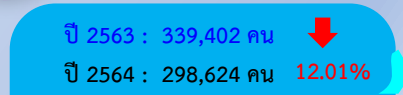
ภาวะการลงทุน

การไปทำงานต่างประเทศ

การทำงานของคนต่างด้าว

สถานการณ์ตลาดแรงงาน ภาคใต้ ปี 2564

บทความ

Work from Home กับ
Work from Office สรุปอย่างไรดี ?

ศูนย์บริหารข้อมูลตลาดแรงงานภาคใต้
กองบริหารข้อมูลตลาดแรงงาน กรมการจัดหางาน
กระทรวงแรงงาน

บรรณาธิการ

สถานการณ์ตลาดแรงงานภาคใต้ ปี 2564 (มกราคม-ธันวาคม) เป็นการนำเสนอภาพรวมสถานการณ์ในปี 2564 ด้านความต้องการแรงงาน ผู้สมัครงาน และการบรรจุงาน การไปทำงานต่างประเทศ และการทำงานของคนต่างด้าว จากข้อมูลผลการให้บริการของกรมการจัดหางาน รวมทั้งข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยข้อมูลภาวะเศรษฐกิจและการลงทุน ภาวะการทำงานของประชากรและการว่างงานใน 14 จังหวัดภาคใต้ ได้แก่ จังหวัดนครศรีธรรมราช กระบี่ พังงา ภูเก็ต สุราษฎร์ธานี ระนอง ชุมพร สงขลา สตูล ตรัง พัทลุง ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้ที่เกี่ยวข้องนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป

หวังเป็นอย่างยิ่งว่า วารสารฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานทั้งภาครัฐ เอกชน นักเรียน นักศึกษา และผู้สนใจทั่วไป หากต้องการข้อมูลเพิ่มเติมหรือมีข้อเสนอแนะอื่นใดสามารถติดต่อได้ที่ศูนย์บริหารข้อมูลตลาดแรงงานภาคใต้ โทรศัพท์ 0-7432-5042 หรือ E-mail : lmi_ska@hotmail.com ทั้งนี้ สามารถสืบค้นข้อมูลได้ทางเว็บไซต์ www.doe.go.th/lmi-south และผ่านช่องทาง Facebook Fanpage : ศูนย์บริหารข้อมูลตลาดแรงงานภาคใต้

ศูนย์บริหารข้อมูลตลาดแรงงานภาคใต้

กรกฎาคม 2565

สารบัญ

	หน้า
• ภาวะเศรษฐกิจและการลงทุน	1
• ประชากร และกำลังแรงงาน	5
• บริการจัดหางานโดยรัฐ	9
• การไปทำงานต่างประเทศ	14
• การทำงานของคนต่างด้าว	15
• บทความ : Work form Home กับ Work form Office สรุปรูปอย่างไรดี ?	17

ภาวะเศรษฐกิจและการลงทุน

ภาวะเศรษฐกิจ

ภาวะเศรษฐกิจภาคใต้ ปี 2564 ปรับดีขึ้นจากปีก่อน ตามการฟื้นตัวของภาคการผลิตและส่งออก จากเศรษฐกิจคู่ค้าที่ทยอยฟื้นตัว ส่งผลต่อเนื่องให้การลงทุนภาคเอกชนปรับตัวขึ้น ด้านการอุปโภคบริโภคภาคเอกชนหดตัวน้อยลงจากสินค้ากึ่งคงทนและยานยนต์ที่กลับมาขยายตัว อย่างไรก็ตาม ภาคการท่องเที่ยวยังคงหดตัวใกล้เคียงเดิม โดยเป็นผลจากการแพร่ระบาดของ COVID-19 ระลอกสาม ที่รุนแรงและยืดเยื้อ

การอุปโภคบริโภค หดตัวน้อยลง ตามอุปสงค์ที่กลับมาฟื้นตัวบ้างในสินค้ากึ่งคงทนและยานยนต์ ด้านสินค้าอุปโภคบริโภคยังคงหดตัว

การลงทุนภาคเอกชน กลับมาขยายตัวตามการนำเข้าเครื่องจักรและอุปกรณ์ จากการฟื้นตัวของการผลิตภาคอุตสาหกรรม

การใช้จ่ายภาครัฐ ชะลอลงตามรายจ่ายประจำที่ชะลอลงขณะที่รายจ่ายลงทุนขยายตัวมากขึ้น

การค้าผ่านด่านศุลกากร กลับมาขยายตัวตามการส่งออกและนำเข้าที่ขยายตัวสูง โดยได้รับอานิสงส์จากเศรษฐกิจคู่ค้าที่ทยอยฟื้นตัว

การท่องเที่ยว หดตัวใกล้เคียงเดิม โดยนักท่องเที่ยวไทยลดลงตามการแพร่ระบาดของ COVID-19 ที่ยืดเยื้อ ขณะที่นักท่องเที่ยวต่างชาติลดลงจากการควบคุมการเข้าประเทศ

ภาคอุตสาหกรรม กลับมาขยายตัวจากหมวดยางพาราแปรรูป ไม้ยางพารา และน้ำมันปาล์มดิบเป็นสำคัญ ตามการทยอยฟื้นตัวของเศรษฐกิจประเทศคู่ค้า

รายได้เกษตรกร ขยายตัวมากขึ้นจากด้านราคา โดยเฉพาะยางและปาล์ม ตามความต้องการที่มากขึ้น ด้านผลผลิตเพิ่มขึ้นจากปาล์มเป็นสำคัญ จากปริมาณฝนที่ตกต่อเนื่องทั้งปี

การจ้างงาน เปรียบตามจำนวนผู้ประกันตนในระบบประกันสังคม (มาตรา 33) ที่ปรับลดลง

การเงิน เงินฝากชะลอลงตามมาตรการช่วยเหลือของรัฐที่แผ่วลง **สินเชื่อ** ชะลอลงตามการให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงินเฉพาะกิจ

แนวโน้มเศรษฐกิจภาคใต้ เศรษฐกิจปี 2565 คาดว่าปรับตัวดีขึ้นจากปีก่อน ตามการทยอยฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยวและการอุปโภคบริโภค จากการผ่อนคลายมาตรการควบคุม COVID-19 อย่างต่อเนื่อง ทำให้กิจกรรมทางเศรษฐกิจปรับตัวดีขึ้น ด้านการผลิตและส่งออก คาดว่ายังขยายตัวได้ตามอุปสงค์ประเทศคู่ค้าที่ยังอยู่ในระดับดี ประกอบกับปัญหา Supply Disruption มีแนวโน้มคลี่คลายช่วงครึ่งหลังของปี อย่างไรก็ตาม ยังมีปัจจัยเสี่ยงจากการระบาดของ COVID-19 สายพันธุ์ใหม่ที่ต้องติดตาม

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคใต้

เศรษฐกิจภาคใต้ ปี 2564 ปรับดีขึ้นจากปีก่อน

การอุปโภคบริโภค หดตัวน้อยลง
ตามอุปสงค์ที่กลับมาฟื้นตัวบ้างใน
สินค้ากึ่งคงทนและยานยนต์ ด้าน
สินค้าอุปโภคบริโภคยังคงหดตัว

การลงทุนภาคเอกชน กลับมาขยายตัว
ตามการนำเข้าเครื่องจักรและอุปกรณ์
สอดคล้องกับการฟื้นตัวของ
ภาคอุตสาหกรรม

การใช้จ่ายภาครัฐ ชะลอลง
ตามรายจ่ายประจำที่ชะลอลง
ขณะที่รายจ่ายลงทุนขยายตัวมากขึ้น
ในหมวดที่ดินและสิ่งก่อสร้าง

การค้าผ่านด่านศุลกากร กลับมา
ขยายตัวมากขึ้น ตามการส่งออก
และนำเข้าที่ขยายตัวสูงโดยได้รับ
อานิสงส์จากเศรษฐกิจคู่ค้าที่
ทยอยฟื้นตัว

การท่องเที่ยว หดตัวใกล้เคียงเดิม
โดยนักท่องเที่ยวไทยลดลงตามการแพร่
ระบาดของ COVID-19 ที่ยืดเยื้อ
ขณะที่นักท่องเที่ยวต่างชาติลดลงจาก
การควบคุมการเข้าประเทศ

ภาคอุตสาหกรรม กลับมาขยายตัว
จากหมวดยางพาราแปรรูปเป็นสำคัญ
ตามการทยอยฟื้นตัวของเศรษฐกิจ
ประเทศคู่ค้า

รายได้เกษตรกร ขยายตัวมากขึ้น
จากด้านราคา โดยเฉพาะยางพาราและ
ปาล์ม ตามความต้องการที่มากขึ้น ด้าน
ผลผลิตเพิ่มขึ้นจากปาล์มเป็นสำคัญ

การจ้างงาน เปรียบบาง ตามจำนวน
ผู้ประกันตนในระบบประกันสังคม
(มาตรา 33) ที่ปรับลดลง

การเงิน เงินฝาก ชะลอลง ตาม
มาตรการช่วยเหลือของรัฐที่แผ่วลง
สินเชื่อ ชะลอลง ตามการให้สินเชื่อของ
ธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงิน
เฉพาะกิจ

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคใต้

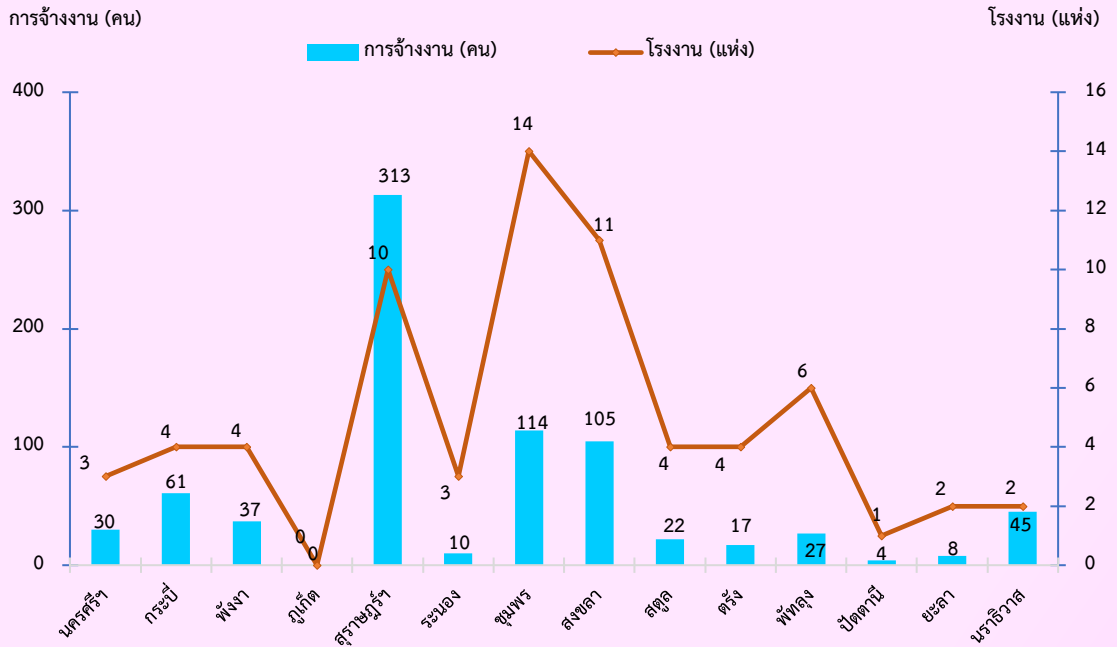
ภาวะการลงทุน

ข้อมูลจากกรมโรงงานอุตสาหกรรม การลงทุนในภาคใต้ช่วงปี 2564 มีจำนวนโรงงานที่ได้รับอนุญาตประกอบ
กิจการใหม่ จำนวน 293 แห่ง เงินลงทุนจำนวน 20,410.56 ล้านบาท และมีการจ้างงาน จำนวน 8,098 คน เมื่อ
พิจารณาตามประเภทอุตสาหกรรม พบว่า อุตสาหกรรมแปรรูปไม้ ผลิตภัณฑ์จากไม้ เครื่องเรือนเครื่องตกแต่งใน
อาคารและผลิตภัณฑ์โลหะ มีโรงงานได้รับอนุญาตเปิดกิจการใหม่มากที่สุด จำนวน 54 แห่ง เงินลงทุน 1,464.71
ล้านบาท การจ้างงาน 1,183 คน รองลงมาอุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์ ปิโตรเลียม กระดาษ การพิมพ์ ผลิตภัณฑ์ยางและ
พลาสติก จำนวน 33 แห่ง เงินลงทุน 14,773.12 ล้านบาท การจ้างงาน 5,078 คน อุตสาหกรรมอาหาร เครื่องดื่ม
และผลิตภัณฑ์จากพืช จำนวน 28 แห่ง เงินลงทุน 1,498.35 ล้านบาท การจ้างงาน 839 คน อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์
โลหะ โลหะขั้นพื้นฐาน เครื่องจักร เครื่องใช้ไฟฟ้าและยานพาหนะ จำนวน 13 แห่ง เงินลงทุน 241.29 ล้านบาท
การจ้างงาน 166 คน และอุตสาหกรรมการผลิตอื่นๆ จำนวน 165 แห่ง เงินลงทุน 2,433.09 ล้านบาท และมีการจ้างงาน
832 คน

เมื่อเปรียบเทียบกับปีก่อน จำนวนโรงงานที่ได้รับอนุญาตประกอบกิจการใหม่ ลดลงร้อยละ 5.48 เงินลงทุน
เพิ่มขึ้นร้อยละ 53.31 และการจ้างงานเพิ่มขึ้นร้อยละ 28.62

ที่มา : กรมโรงงานอุตสาหกรรม

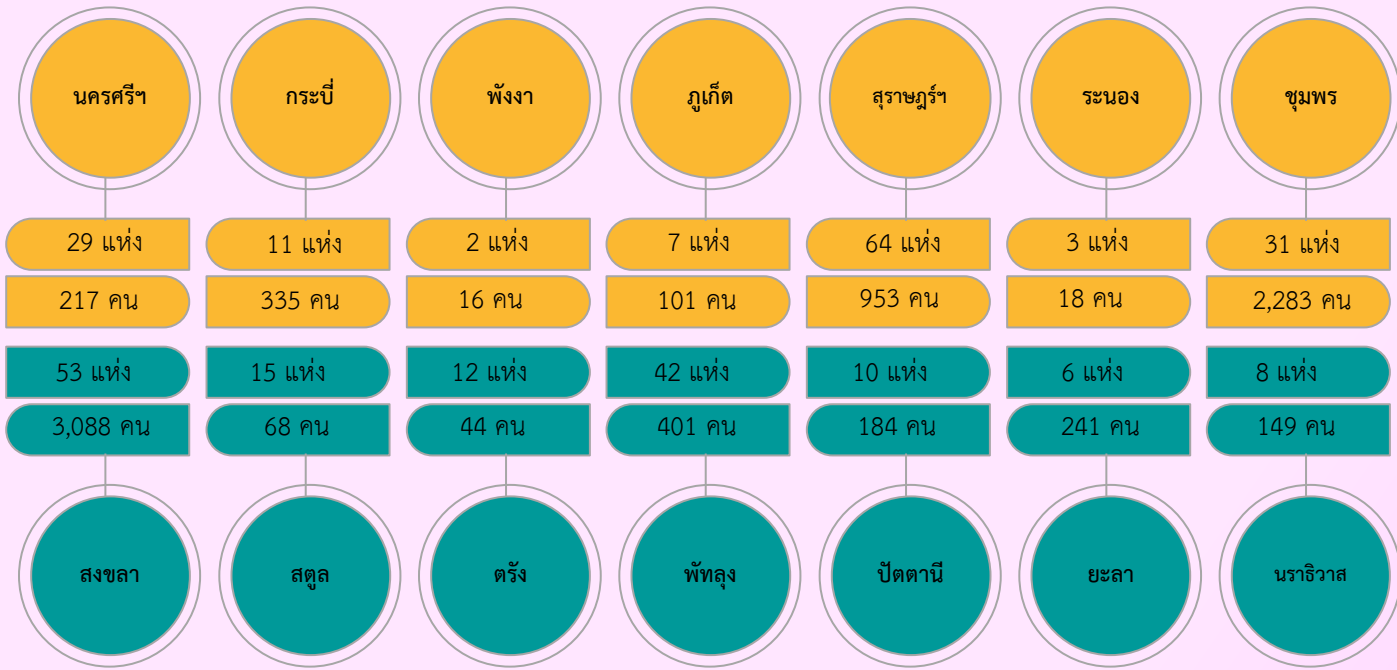
เปรียบเทียบจำนวนโรงงาน และการจ้างงานจำแนกรายจังหวัด ปี 2564

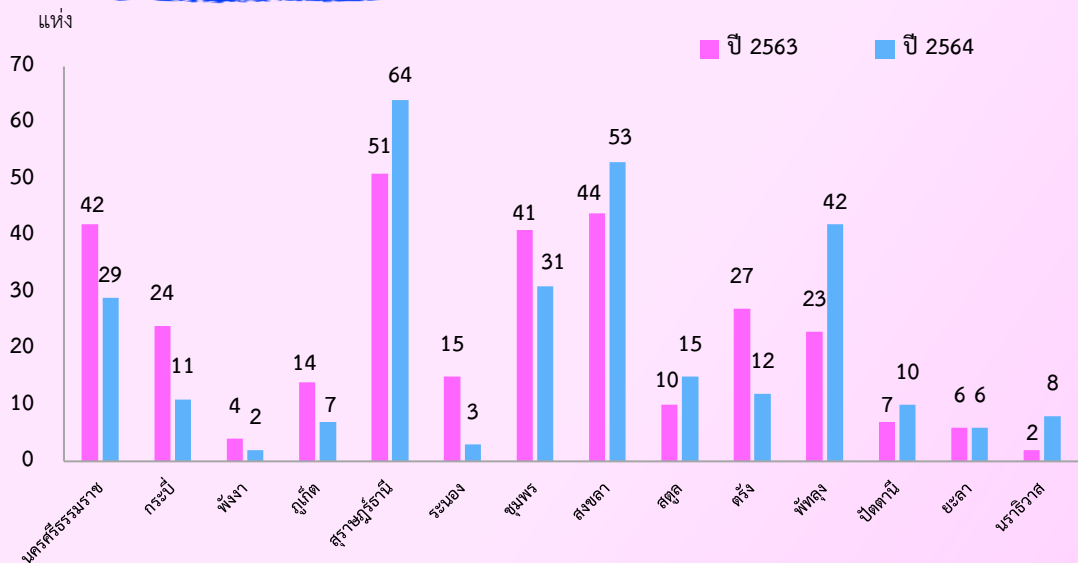
ตารางที่ 1 แสดงจำนวนโรงงานที่ได้รับอนุญาตประกอบกิจการใหม่ เงินลงทุน และการจ้างงาน จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม เปรียบเทียบ ปี 2563 และปี 2564

อุตสาหกรรม	โรงงาน (แห่ง)		เงินลงทุน (ล้านบาท)		การจ้างงาน (คน)	
	ปี 2563	ปี 2564	ปี 2563	ปี 2564	ปี 2563	ปี 2564
อาหาร เครื่องดื่ม และผลิตภัณฑ์จากพืช	27	28	1,472.01	1,498.35	860	839
แปรรูปไม้ ผลิตภัณฑ์จากไม้ เครื่องเรือน เครื่องดับ แต่งในอาคารและผลิตภัณฑ์อโลหะ	55	54	2,007.07	1,464.71	1,915	1,183
เคมีภัณฑ์ ปิโตรเลียม กระดาษ การพิมพ์ ผลิตภัณฑ์ยางและพลาสติก	41	33	5,676.18	14,773.12	2,226	5,078
ผลิตภัณฑ์โลหะ โลหะขั้นมูลฐาน เครื่องจักร เครื่องกล เครื่องใช้ไฟฟ้าและยานพาหนะ	19	13	1,157.73	241.29	380	166
การผลิตอื่นๆ	168	165	3,000.64	2,433.09	915	832
รวมทั้งสิ้น	310	293	13,313.63	20,410.56	6,296	8,098

จำนวนโรงงาน และการจ้างงาน ปี 2564 จำแนกรายจังหวัด

เปรียบเทียบจำนวนโรงงาน จำแนกรายจังหวัด ปี 2563 และปี 2564

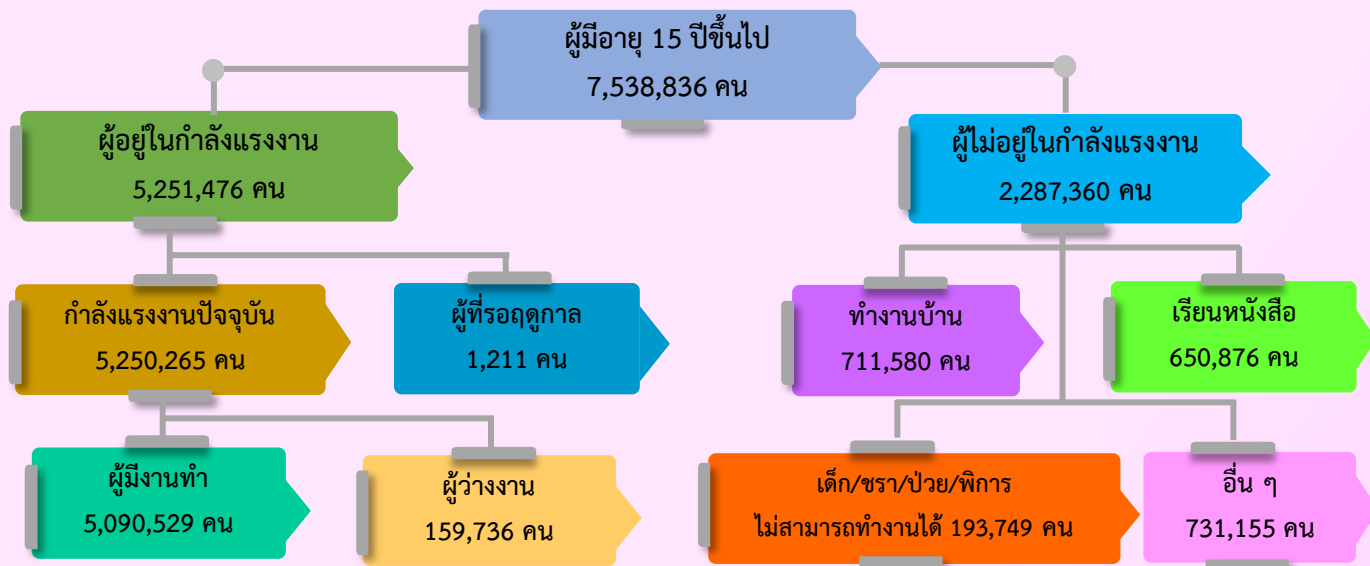

เมื่อพิจารณารายจังหวัด พบว่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีจำนวนโรงงานได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการใหม่ มากที่สุด จำนวน 64 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 21.84 ของจำนวนโรงงานทั้งหมดในภาคใต้ รองลงมา จังหวัดสงขลา จำนวน 53 แห่ง (ร้อยละ 18.09) และจังหวัดพัทลุง จำนวน 42 แห่ง (ร้อยละ 14.33) โดยจังหวัดที่มีการจ้างงาน มากที่สุด คือ จังหวัดสงขลา จำนวน 3,088 คน (ร้อยละ 38.13) รองลงมา จังหวัดชุมพร จำนวน 2,283 คน (ร้อยละ 28.19) และจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 953 คน (ร้อยละ 11.77)

ประชากร และกำลังแรงงาน

จากข้อมูลของสำนักงานสถิติแห่งชาติที่ทำการสำรวจในช่วง ปี 2564 พบว่า ผู้มีอายุ 15 ปีขึ้นไป มีจำนวน 7.54 ล้านคน มีผู้อยู่ในกำลังแรงงานรวม 5.25 ล้านคน เป็นผู้มีงานทำ 5.09 ล้านคน ผู้ว่างงาน 1.60 แสนคน (คิดเป็นอัตราการว่างงาน ร้อยละ 3.04) และมีผู้ที่รอดูกาล จำนวน 1,211 คน มีผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน จำนวน 2.29 ล้านคน เมื่อเปรียบเทียบกับปีก่อน พบว่า ผู้มีงานทำ ลดลงร้อยละ 0.69 ผู้ว่างงาน เพิ่มขึ้นร้อยละ 27.83 อัตราการว่างงาน เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 2.38 เป็นร้อยละ 3.04

แผนผังการจำแนกประชากรตามสถานภาพแรงงาน ปี 2564

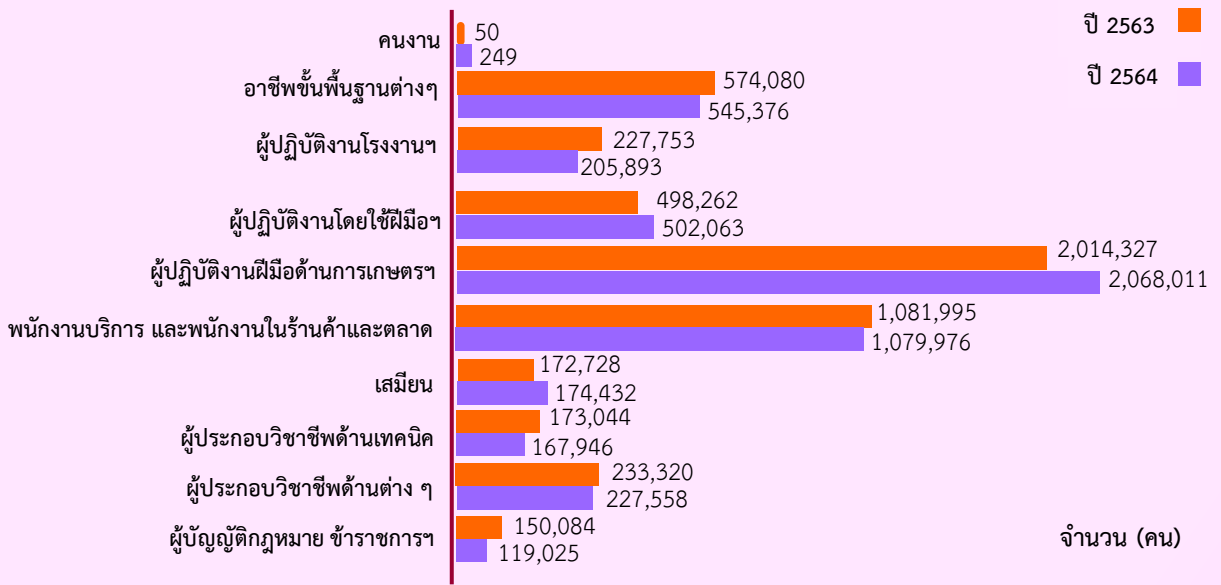
ตารางที่ 2 แสดงจำนวนประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามสถานภาพแรงงานเปรียบเทียบกับปี 2563 และปี 2564

สถานภาพแรงงาน	ปี		การเปลี่ยนแปลง	
	2563	2564	เพิ่ม/ลด	ร้อยละ
1. ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป	7,488,421	7,538,836	50,415	0.67
1.1 ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน	5,253,381	5,251,476	-1,905	-0.04
1) ผู้มีงานทำ	5,125,643	5,090,529	-35,114	-0.69
2) ผู้ว่างงาน	124,955	159,736	34,781	27.83
3) ผู้ที่รอดูกาล	2,783	1,211	-1,572	-56.49
1.2 ผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	2,235,040	2,287,360	52,320	2.34
2. อัตราการว่างงาน (%)	2.38	3.04	0.66	
3. อัตราการมีส่วนร่วม (%)	70.15	69.66	-0.49	

หมายเหตุ : อัตราการว่างงาน = $\frac{\text{ผู้ว่างงาน} \times 100}{\text{ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน}}$

ภาวะการมีงานทำ

เปรียบเทียบผู้มีงานทำ จำแนกตามประเภทอาชีพ ปี 2563 และปี 2564

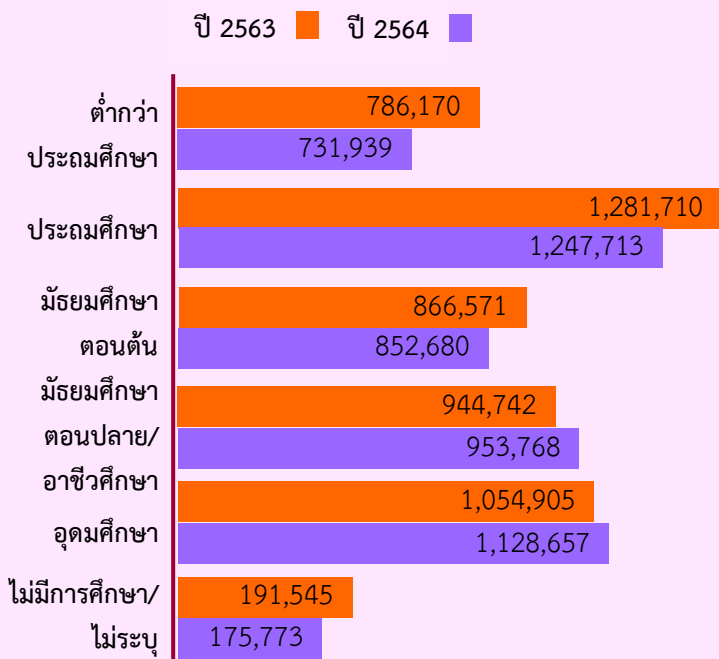
ผู้มีงานทำกระจุกตัวอยู่ในอาชีพผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตรและการประมงมากที่สุด จำนวน 2.07 ล้านคน (ร้อยละ 40.62) รองลงมา คือพนักงานบริการ และพนักงานในร้านค้าและตลาด จำนวน 1.08 ล้านคน (ร้อยละ 21.22) และอาชีพขั้นพื้นฐานต่าง ๆ ในด้านการขายและการให้บริการ จำนวน 5.45 แสนคน (ร้อยละ 10.71) เมื่อเปรียบเทียบกับปีก่อน พบว่า ผู้มีงานทำลดลงหลายประเภทอาชีพ ยกเว้นอาชีพผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตรและการประมง เสมียน ผู้ปฏิบัติงานด้านความสามารถทางฝีมือและธุรกิจการค้าที่เกี่ยวข้อง และคนงานซึ่งมีได้จำแนกไว้ในหมวดอื่น ที่มีผู้มีงานทำเพิ่มขึ้น

จำนวนผู้มีงานทำ 5 อันดับแรก จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม ปี 2564

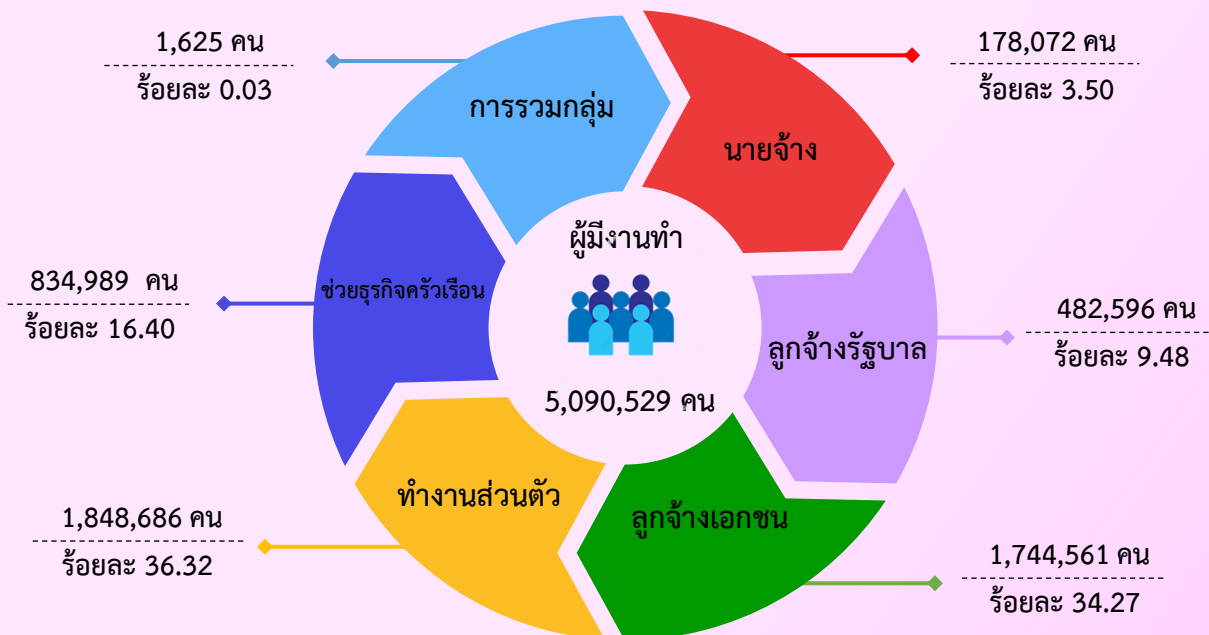
จากจำนวนผู้มีงานทำ นอกภาคเกษตรกรรม 5 อันดับแรก พบว่า อุตสาหกรรมการขายส่ง การขายปลีก มีจำนวนผู้มีงานทำมากที่สุด ร้อยละ 17.19 ของจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมด รองลงมาคือ กิจกรรมโรงแรม และอาหาร ร้อยละ 8.11 การผลิต ร้อยละ 7.99 การก่อสร้าง ร้อยละ 5.49 และการบริหารราชการและการป้องกันประเทศ ร้อยละ 4.46

เปรียบเทียบผู้มีงานทำ จำแนกตามระดับการศึกษา ปี 2563 และปี 2564

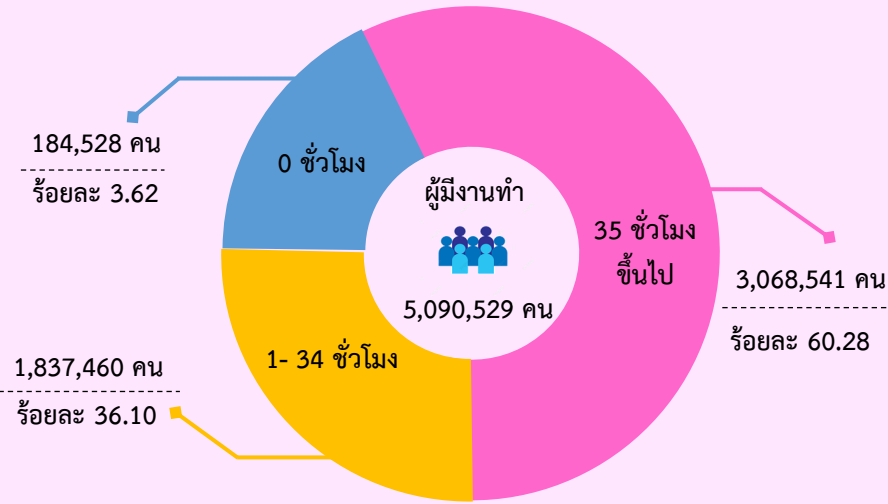
เมื่อพิจารณาระดับการศึกษาของผู้มีงานทำ พบว่า เป็นผู้ที่จบการศึกษาในระดับประถมศึกษามากที่สุด จำนวน 1,247,713 คน คิดเป็นร้อยละ 24.51 ของผู้มีงานทำทั้งหมด รองลงมาคือ ระดับอุดมศึกษา จำนวน 1,128,657 คน (ร้อยละ 22.17) และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/อาชีวศึกษา จำนวน 953,768 คน (ร้อยละ 18.74) เมื่อเปรียบเทียบกับปีก่อน พบว่า ผู้มีงานทำเกือบทุกระดับการศึกษา มีจำนวนลดลง ยกเว้น ระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย/อาชีวศึกษา และระดับอุดมศึกษา มีจำนวนผู้มีงานทำเพิ่มขึ้น

จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามสถานภาพการทำงาน ปี 2564

สถานภาพการทำงานของผู้มีงานทำในภาคใต้ พบว่า ทำงานส่วนตัวมากที่สุด จำนวน 1,848,686 คน คิดเป็นร้อยละ 36.32 รองลงมาเป็นลูกจ้างเอกชน จำนวน 1,744,561 คน (ร้อยละ 34.27) และช่วยธุรกิจครัวเรือน จำนวน 834,989 คน (ร้อยละ 16.40) เมื่อเปรียบเทียบกับปีก่อน เกือบทุกสถานภาพการทำงานมีจำนวนเพิ่มขึ้น ยกเว้น สถานภาพเป็นลูกจ้างเอกชน และการรวมกลุ่ม ที่มีจำนวนผู้มีงานทำลดลง

จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามชั่วโมงการทำงาน ปี 2564

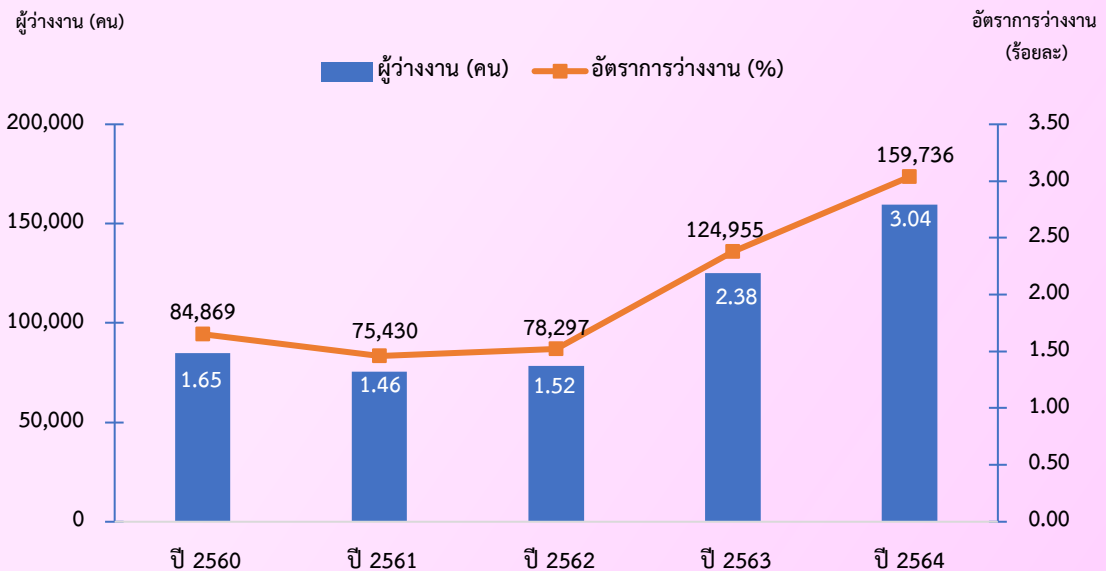

เมื่อพิจารณาชั่วโมงการทำงาน พบว่า ผู้มีงานทำที่ทำงานตั้งแต่ 35 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ขึ้นไปมากที่สุด จำนวน 3,068,541 คน คิดเป็นร้อยละ 60.28 รองลงมาผู้มีงานทำที่ทำงานน้อยกว่า 35 ชั่วโมง (1-34 ชั่วโมง) จำนวน 1,837,460 คน (ร้อยละ 36.10) และผู้มีงานทำประจำแต่ไม่ได้ทำงานในสัปดาห์ที่ทำการสำรวจ

(0 ชั่วโมง) จำนวน 184,528 คน (ร้อยละ 3.62) เมื่อเปรียบเทียบกับปีก่อน การทำงานน้อยกว่า 35 ชั่วโมงต่อสัปดาห์มีจำนวนเพิ่มขึ้น ขณะที่ผู้มีงานทำแต่ไม่ได้ทำงาน (0 ชั่วโมง) และทำงานมากกว่า 35 ชั่วโมงต่อสัปดาห์มีจำนวนลดลง

ภาวะการว่างงาน

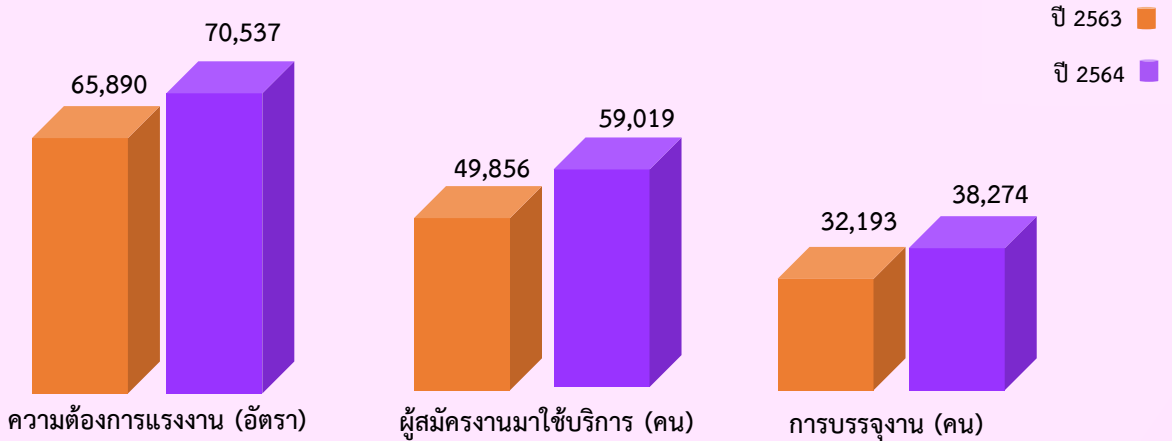
แผนภูมิแสดง จำนวนผู้ว่างงานและอัตราการว่างงาน เปรียบเทียบปี 2560 - ปี 2564

ภาคใต้มีผู้ว่างงานจำนวน 159,736 คน หรือมีอัตราการว่างงาน ร้อยละ 3.04 เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.66 จากปี 2563 โดยจังหวัดภูเก็ต มีอัตราการว่างงานสูงที่สุดในภาคใต้ ร้อยละ 9.67 รองลงมาคือ จังหวัดนราธิวาส ร้อยละ 8.46 และจังหวัดพังงา ร้อยละ 4.15 และอัตราการว่างงานต่ำสุดอยู่ที่จังหวัดตรัง ร้อยละ 0.98 เมื่อเปรียบเทียบกับปี 2563 เกือบทุกจังหวัดมีอัตราการว่างงานเพิ่มขึ้น ยกเว้น จังหวัดตรัง จังหวัดพัทลุงและจังหวัดปัตตานี ที่มีอัตราการว่างงานลดลง

บริการจัดหางานโดยรัฐ

เปรียบเทียบความต้องการแรงงาน ผู้สมัครงาน และการบรรจุงาน ปี 2563 กับ ปี 2564

จากข้อมูลการให้บริการจัดหางานของกรมการจัดหางานใน 14 จังหวัดภาคใต้ พบว่า มีความต้องการแรงงาน จำนวน 70,537 อัตรา ผู้สมัครงานมาใช้บริการ จำนวน 59,019 คน และการบรรจุงาน จำนวน 38,274 คน เมื่อเปรียบเทียบกับปีก่อน พบว่า ความต้องการแรงงาน ผู้สมัครงานมาใช้บริการ และการบรรจุงาน เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.05 18.38 และ 18.89 ตามลำดับ

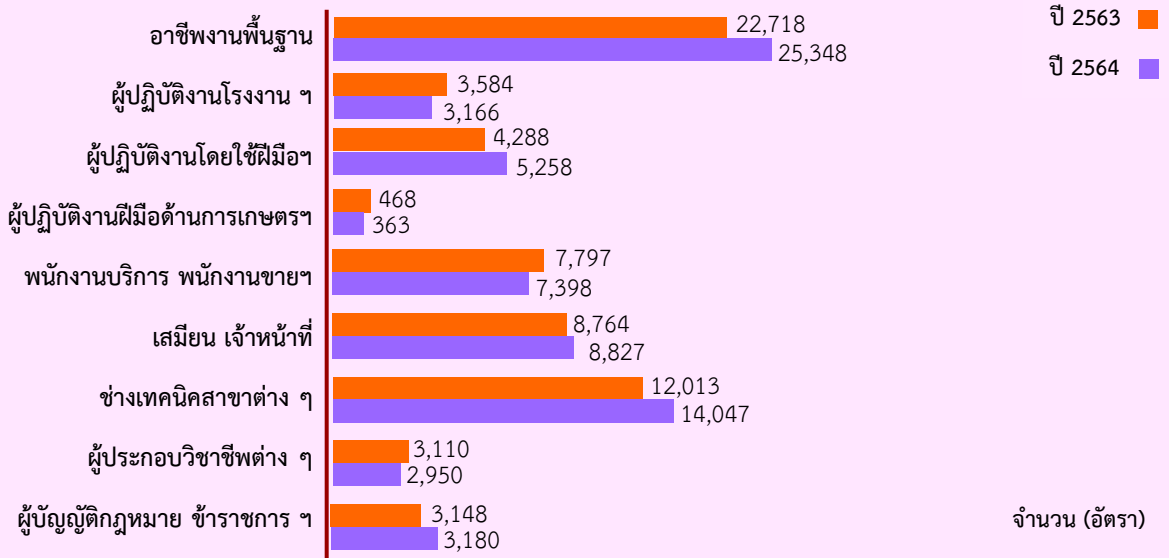
ความต้องการแรงงาน

ประเภทอุตสาหกรรมที่มีความต้องการแรงงานมากที่สุด คือ อุตสาหกรรมการผลิต จำนวน 20,105 อัตรา คิดเป็นร้อยละ 28.50 รองลงมาการขนส่ง การขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยายนยนต์ จำนวน 18,088 อัตรา (ร้อยละ 25.64) การก่อสร้าง จำนวน 7,075 อัตรา (ร้อยละ 10.03) ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร จำนวน 5,277 อัตรา (ร้อยละ 7.48) และการบริหารราชการและการป้องกันประเทศ จำนวน 2,964 อัตรา (ร้อยละ 4.20)

สาขาอุตสาหกรรมที่มีความต้องการแรงงานมาก 3 อันดับแรก

เปรียบเทียบความต้องการแรงงาน จำแนกตามประเภทอาชีพ ปี 2563 กับ ปี 2564

เมื่อพิจารณาประเภทอาชีพของความต้องการแรงงาน พบว่า อาชีพนานพื้นฐาน มีความต้องการแรงงานมากที่สุด จำนวน 25,348 อัตรา (ร้อยละ 35.94) รองลงมาอาชีพช่างเทคนิคและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน 14,047 อัตรา (ร้อยละ 19.91) และอาชีพเสมียน เจ้าหน้าที่ จำนวน 8,827 อัตรา (ร้อยละ 12.51) เมื่อเปรียบเทียบกับปีก่อน พบว่า ผู้มีงานทำเพิ่มขึ้นหลายประเภทอาชีพ ยกเว้นอาชีพผู้ปฏิบัติงาน ในโรงงาน ผู้ควบคุมเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตรและการประมง พนักงานบริการ พนักงานขายในร้านค้าและตลาด และผู้ประกอบการวิชาชีพด้านต่างๆ ที่มีผู้มีงานทำลดลง

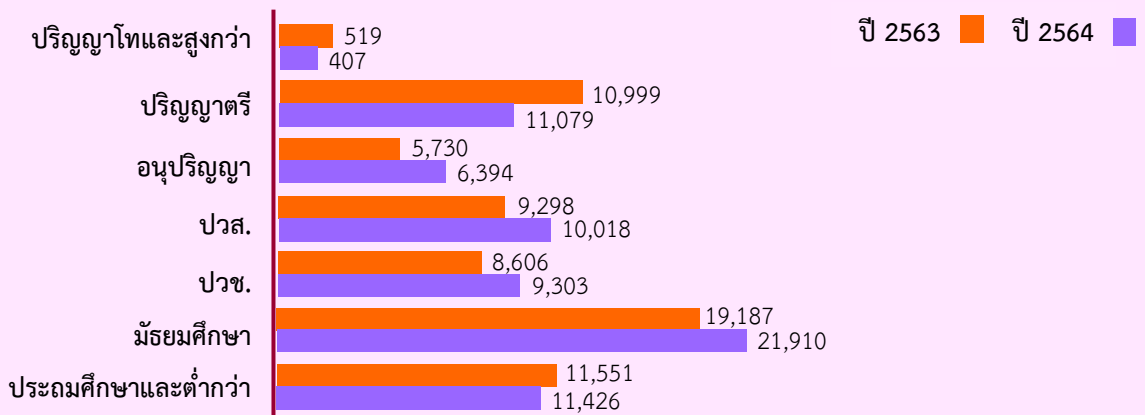
สาขาอาชีพที่มีความต้องการแรงงานมาก 3 อันดับแรก

แรงงานทั่วไป
15,640 อัตรา
(ร้อยละ 22.17)

แรงงานด้านผลิต
3,614 อัตรา
(ร้อยละ 5.12)

**ตัวแทนนายหน้า
ขายบริการธุรกิจอื่นๆ**
3,440 อัตรา
(ร้อยละ 4.88)

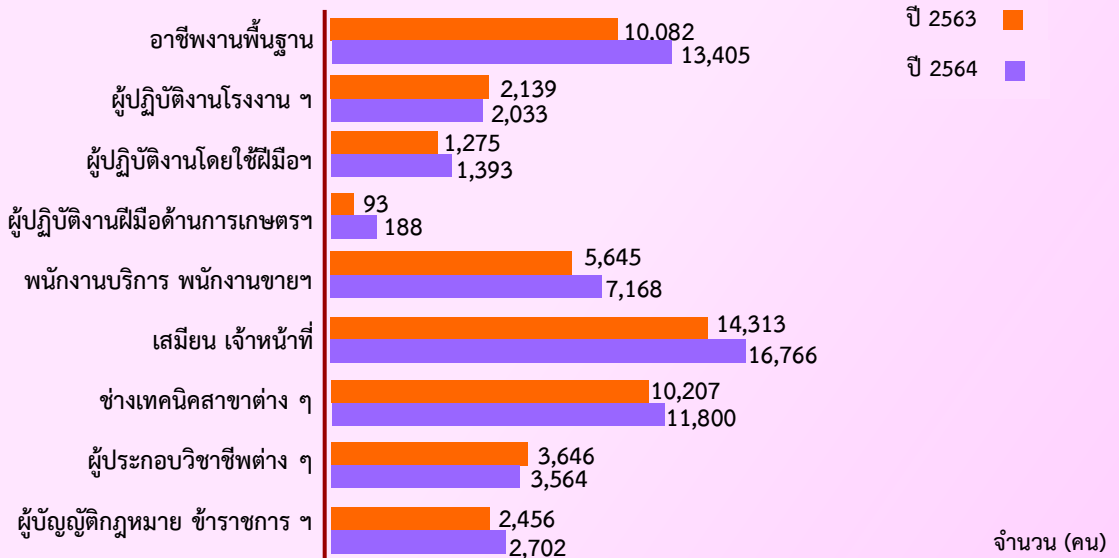
เปรียบเทียบความต้องการแรงงาน จำแนกตามระดับการศึกษา ปี 2563 และปี 2564

นายจ้าง/สถานประกอบการต้องการแรงงานที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษามากที่สุด จำนวน 21,910 อัตรา (ร้อยละ 31.06) รองลงมาระดับประถมศึกษาและต่ำกว่า จำนวน 11,426 อัตรา (ร้อยละ 16.20) และระดับปริญญาตรี จำนวน 11,079 อัตรา (ร้อยละ 15.71) เมื่อเปรียบเทียบกับปีก่อน พบว่าเกือบทุกระดับการศึกษาความต้องการแรงงานมีจำนวนเพิ่มขึ้น ยกเว้นระดับประถมศึกษาและต่ำกว่า ปริญญาตรี และปริญญาโทและสูงกว่า ที่มีจำนวนลดลง

ผู้สมัครงาน

เปรียบเทียบจำนวนผู้สมัครงาน จำแนกตามประเภทอาชีพ ปี 2563 และปี 2564

เมื่อพิจารณาประเภทอาชีพ พบว่า อาชีพเสมียน เจ้าหน้าที่ มีผู้สมัครงานมากที่สุด จำนวน 16,766 คน (ร้อยละ 28.41) รองลงมาอาชีพงานพื้นฐาน จำนวน 13,405 คน (ร้อยละ 22.71) และอาชีพช่างเทคนิคและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน 11,800 คน (ร้อยละ 19.99) เมื่อเปรียบเทียบกับปีก่อน พบว่าเกือบทุกประเภทอาชีพมีจำนวนผู้สมัครงานเพิ่มขึ้น ยกเว้นอาชีพผู้ประกอบวิชาชีพต่างๆ และผู้ปฏิบัติงานในโรงงาน ผู้ประกอบเครื่องจักรและผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ ที่มีผู้สมัครงานลดลง

การบรรจงาน

ผู้สมัครงานที่ได้รับการบรรจงาน จำนวน 38,274 คน จังหวัดที่มีการบรรจงานมากที่สุด คือ จังหวัดภูเก็ต จำนวน 8,003 คน (ร้อยละ 20.91) รองลงมาจังหวัดสงขลา จำนวน 6,327 คน (ร้อยละ 16.43) และจังหวัดกระบี่ จำนวน 4,222 คน (ร้อยละ 11.03) ประเภทอุตสาหกรรมการขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์ จักรยานยนต์ มีการบรรจงานมากที่สุด จำนวน 10,875 คน (ร้อยละ 28.41) รองลงมาประเภทอุตสาหกรรมการผลิต จำนวน 9,707 คน (ร้อยละ 25.36) และประเภทอุตสาหกรรมที่พักแรมและบริการด้านอาหาร จำนวน 3,454 คน (ร้อยละ 9.02) เมื่อเปรียบเทียบกับปีก่อน การบรรจงานเพิ่มขึ้นร้อยละ 18.89

สาขาอุตสาหกรรมที่มีการบรรจงานมาก 3 อันดับแรก

โรงแรม รีสอร์ท
และห้องชุด
2,286 คน
(ร้อยละ 5.97)

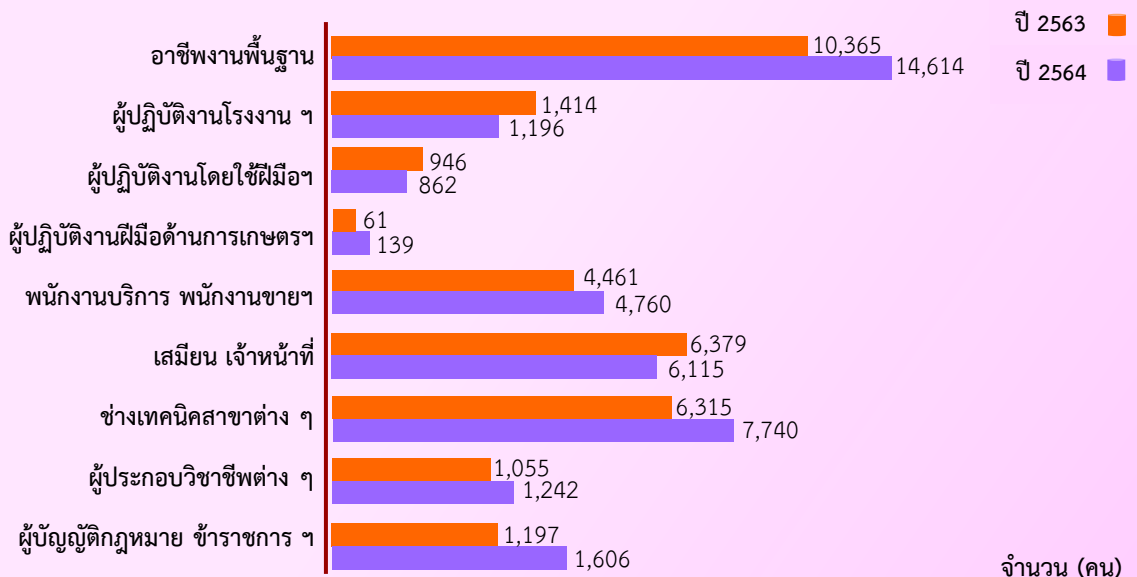
การบริหารราชการ
ส่วนภูมิภาค
1,501 คน
(ร้อยละ 3.92)

ร้านสะดวกซื้อ/
มินิมาร์ท
1,355 คน
(ร้อยละ 3.54)

เปรียบเทียบจำนวนการบรรจงาน จำแนกตามประเภทอาชีพ ปี 2563 และปี 2564

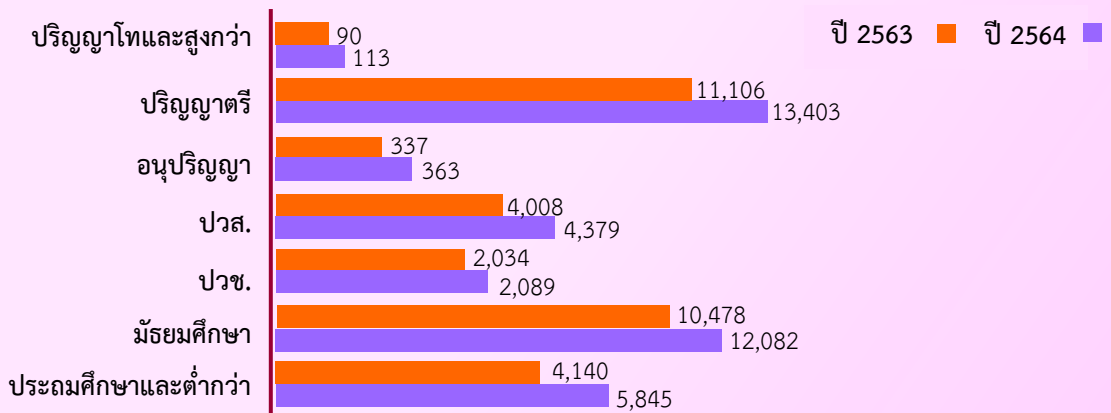

เมื่อพิจารณาประเภทอาชีพ พบว่า อาชีพงานพื้นฐาน มีการบรรจุนานมากที่สุด จำนวน 14,614 คน (ร้อยละ 38.18) รองลงมา อาชีพช่างเทคนิคและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน 7,740 คน (ร้อยละ 20.22) และอาชีพเสมียน เจ้าหน้าที่ จำนวน 6,115 คน (ร้อยละ 15.98) เมื่อเปรียบเทียบกับปีก่อนการบรรจุนานเพิ่มขึ้นเกือบทุกประเภทอาชีพ ยกเว้น ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่าง ๆ ผู้ปฏิบัติงานฝีมือด้านการเกษตรและประมง และผู้ปฏิบัติในโรงงาน ผู้ควบคุมเครื่องจักรและผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ ที่มีการบรรจุนานลดลง

สาขาอาชีพที่มีการบรรจุนานมาก 3 อันดับแรก

เปรียบเทียบการบรรจุนาน จำแนกตามระดับการศึกษา ปี 2563 และปี 2564

สำหรับระดับการศึกษาที่มีการบรรจุนานที่สุด ได้แก่ ระดับปริญญาตรี จำนวน 13,403 คน (ร้อยละ 35.02) รองลงมาระดับมัธยมศึกษา จำนวน 12,082 บาท (ร้อยละ 31.57) และระดับประถมศึกษาและต่ำกว่า จำนวน 5,845 คน (ร้อยละ 15.27) และมีอายุระหว่าง 30-39 ปี มากที่สุด จำนวน 11,766 คน (ร้อยละ 30.74) รองลงมาอายุระหว่าง 18-24 ปี จำนวน 9,947 คน (ร้อยละ 25.99) และอายุระหว่าง 25-29 ปี จำนวน 8,502 คน (ร้อยละ 22.21)

การไปทำงานต่างประเทศ

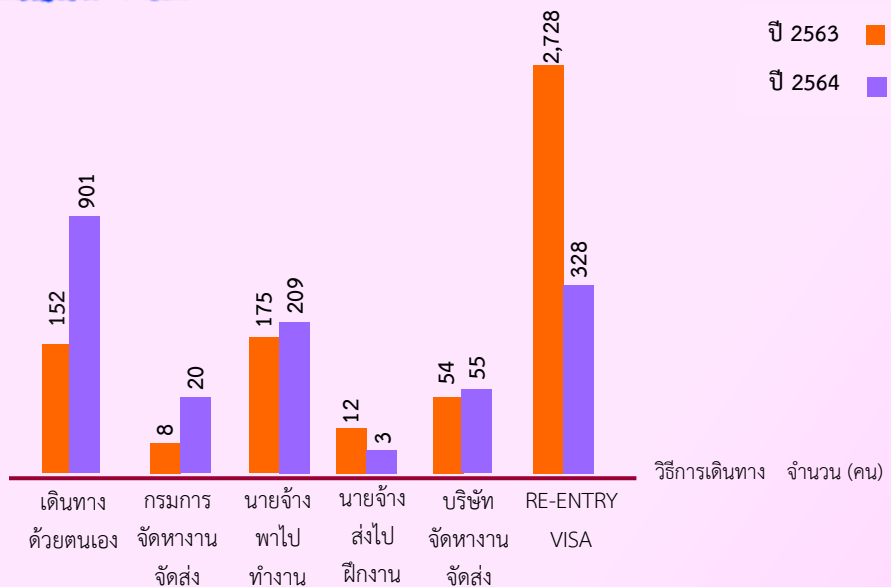

ภาคใต้มีแรงงานไทยที่ได้รับอนุญาตให้เดินทางไปทำงานต่างประเทศในปี 2564 จำนวน 1,516 คน (ชาย 1,278 คน หญิง 238 คน) ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อน ร้อยละ 51.55

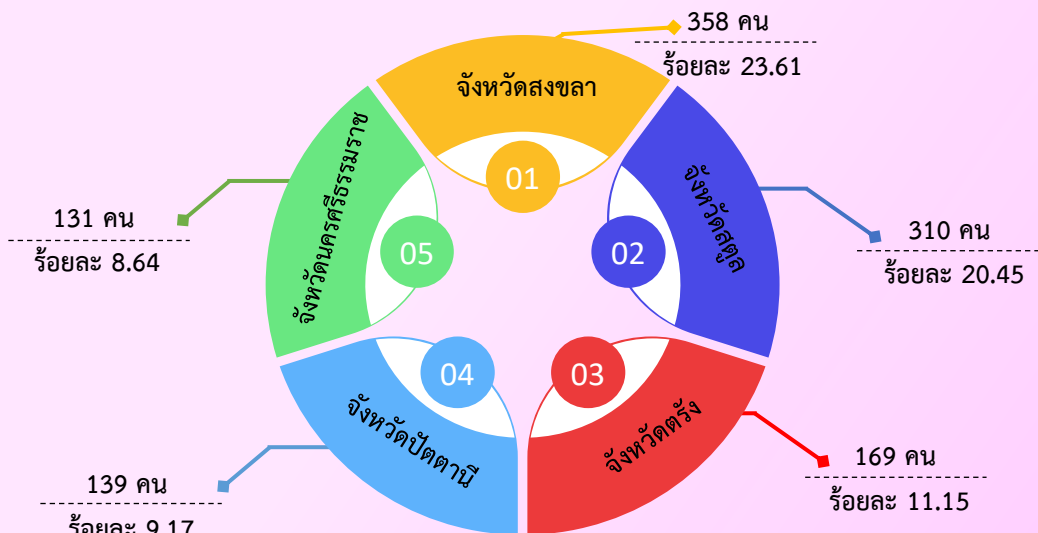
แรงงานเดินทางไปทำงานด้วยตนเอง มากที่สุด จำนวน 901คน (ร้อยละ 59.43) รองลงมาแรงงานเดินทางไปทำงานโดยวิธี Re-entry visa (เป็นแรงงานซึ่งได้รับการต่อสัญญาจ้างและได้รับอนุญาตให้เดินทางกลับไปทำงานต่างประเทศ) จำนวน 328 คน (ร้อยละ 21.64) และนายจ้างพาลูกจ้างไปทำงาน จำนวน 209 คน (ร้อยละ 13.79)

จังหวัดสงขลามีแรงงานไทยเดินทางไปทำงานต่างประเทศมากที่สุด จำนวน 358 คน (ร้อยละ 23.61) รองลงมาจังหวัดสตูล จำนวน 310 คน (ร้อยละ 20.45) และจังหวัดตรัง จำนวน 169 คน (ร้อยละ 11.15)

เปรียบเทียบจำนวนแรงงานที่ได้รับอนุญาตให้เดินทางไปทำงานต่างประเทศ
จำแนกตามวิธีการเดินทาง ปี 2563 และปี 2564

5 จังหวัดที่แรงงานเดินทางไปทำงานต่างประเทศมากที่สุด

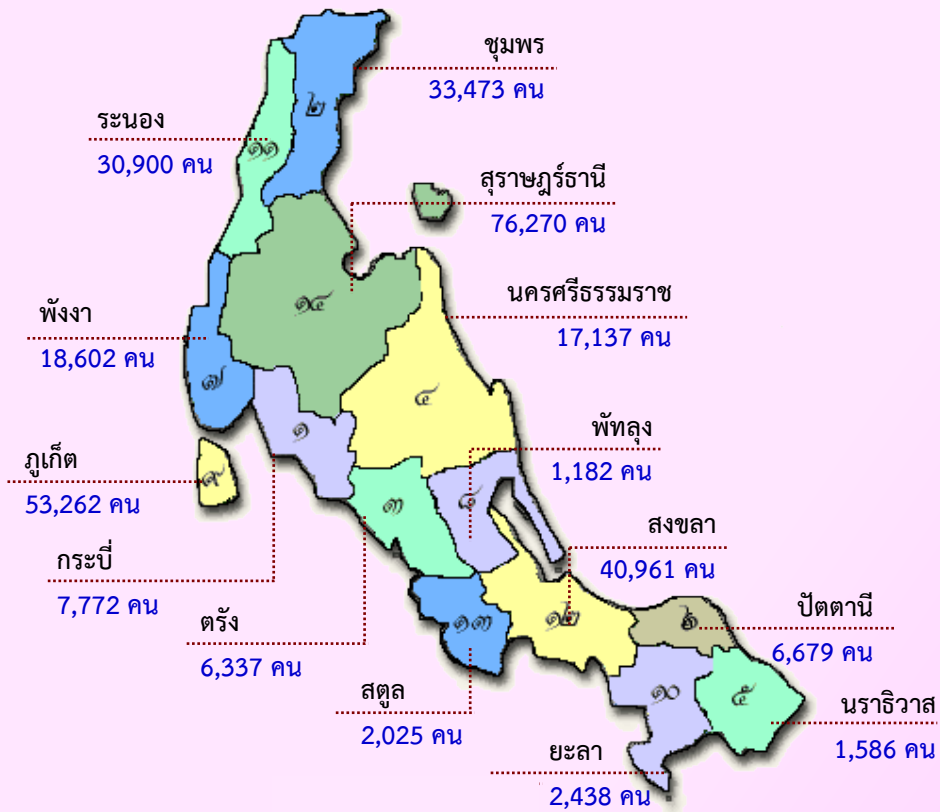

การทำงานของคนต่างด้าว

จากข้อมูลของสำนักบริหารแรงงานต่างด้าว ในปี 2564 (ณ เดือนธันวาคม) ภาคใต้มีจำนวนแรงงานต่างด้าว คงเหลือ จำนวน 298,624 คน คิดเป็นร้อยละ 12.70 ของทั้งประเทศ เมื่อเปรียบเทียบกับปีก่อน ลดลงร้อยละ 12.01 จังหวัดที่มีแรงงานต่างด้าวได้รับอนุญาตทำงานมากที่สุด คือ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 76,270 คน (ร้อยละ 25.54) รองลงมาจังหวัดภูเก็ต จำนวน 53,262 คน (ร้อยละ 17.84) และจังหวัดสงขลา จำนวน 40,961 คน (ร้อยละ 13.72)

จำนวนแรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานคงเหลือ จำแนกรายจังหวัด

3 จังหวัดที่แรงงานต่างด้าวได้รับอนุญาตทำงานมากที่สุด

01

จังหวัดสุราษฎร์ธานี
จำนวน 76,270 คน
ร้อยละ 25.54

02

จังหวัดภูเก็ต
จำนวน 53,262 คน
ร้อยละ 17.84

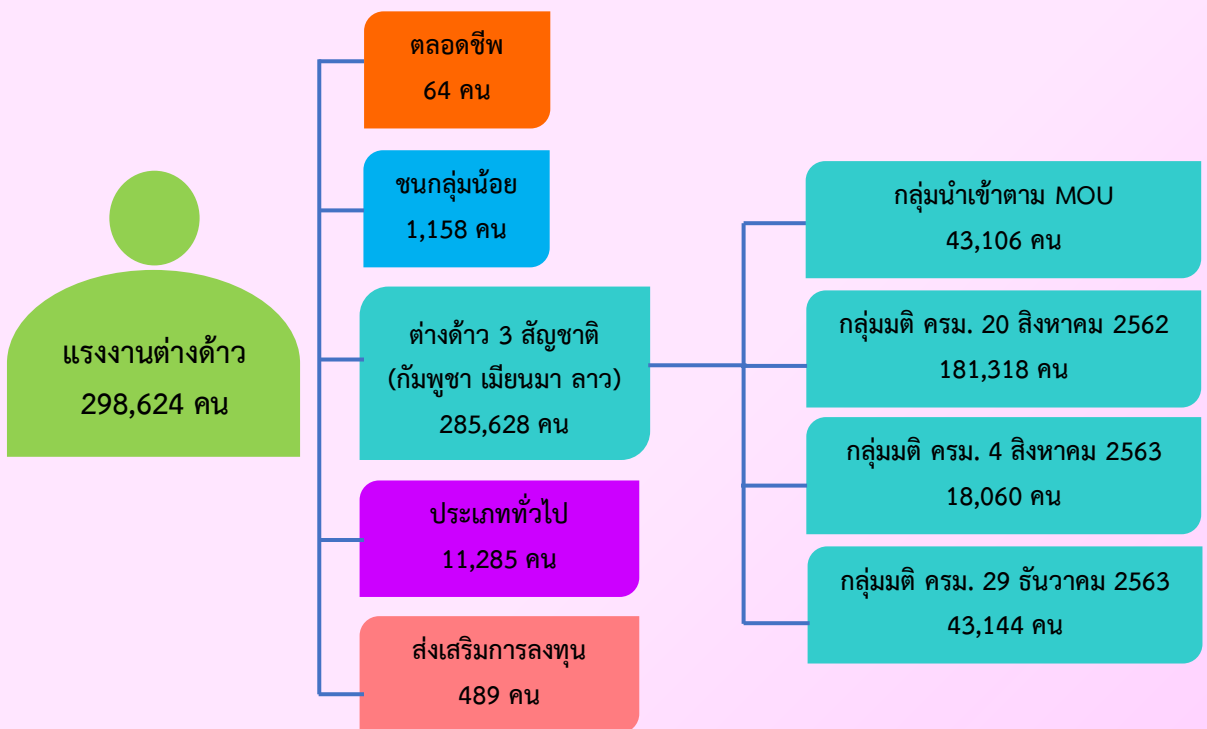
03

จังหวัดสงขลา
จำนวน 40,961 คน
ร้อยละ 13.72

จำนวนแรงงานต่างด้าวจำแนกตามลักษณะการเข้าเมือง และประเภทคนต่างด้าวตามพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2560 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2561 ดังนี้

1. มาตรา 59 จำนวน 235,773 คน คิดเป็นร้อยละ 78.95 ของแรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้ทำงานในภาคใต้ จำแนกเป็น ประเภทตลอดชีพ 64 คน (ร้อยละ 0.03) ประเภททั่วไป 11,285 คน (ร้อยละ 4.79) นำเข้าตาม MOU 43,106 คน (ร้อยละ 18.28) และนำเข้าตามมติกรม. 20 สิงหาคม 2562 181,318 คน (ร้อยละ 76.90)
2. มาตรา 62 (ส่งเสริมการลงทุน) จำนวน 489 คน (ร้อยละ 0.16)
3. มาตรา 63/1 (ชนกลุ่มน้อย) จำนวน 1,158 คน (ร้อยละ 0.39)
4. มาตรา 63/2 (มติ กรม. 4 สิงหาคม 2563) จำนวน 18,060 คน (ร้อยละ 6.04) (แบบ บต.23 จำนวน 13,748 คน และแบบ บต.24 จำนวน 4,312 คน)
5. มติ กรม. 29 ธันวาคม 2563 จำนวน 43,144 คน (ร้อยละ 14.45)

แรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานคงเหลือในภาคใต้ ณ เดือนธันวาคม 2564

บทความ

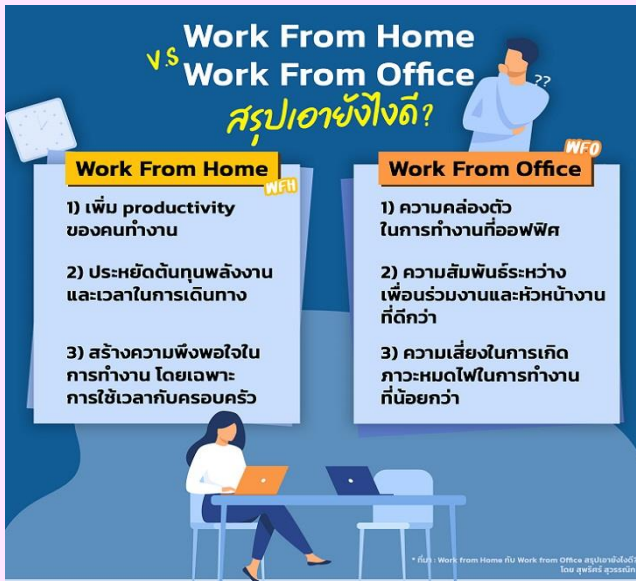
Work from Home กับ Work from Office สรุปลงใจดี ?

ท่ามกลางสถานการณ์ของโควิด-19 ในปัจจุบันที่ทุเลาลงแล้วในหลายประเทศ สภาพการทำงานเดิมที่คุ้นเคยสำหรับหนุ่มสาวออฟฟิศตลอดช่วงระยะเวลา 2 ปีกว่าที่ผ่านมา คือ การทำงานจากที่บ้าน (Work from Home : WFH) อาจจะมีถึงคราวสิ้นสุด เห็นได้จากบางบริษัทที่ได้วางนโยบายให้พนักงานกลับมาทำงานที่ออฟฟิศ (Work from Office : WFO) อย่างเต็มรูปแบบแล้ว 100% อย่างไรก็ตาม หลายบริษัทยังสนับสนุนแนวทางแบบ hybrid คือ การผสมผสานระหว่าง WFH กับ WFO เข้าด้วยกันตามสัดส่วนที่แตกต่างกันไป ผู้ทำงานเองก็อาจมีจิตความชอบ สไตล์การทำงาน รวมถึงบทบาทในการทำงานที่แตกต่างกันด้วย (แน่นอนว่าไม่นับรวมประเภทหรือบทบาทการทำงานที่ยังจำเป็นต้องเข้าออฟฟิศอยู่แล้ว ทำงานจากที่บ้านไม่ได้) ผู้เขียนจึงขอสำรวจจุดเด่นสำคัญของการทำงานทั้งสองรูปแบบโดยไม่ได้เป็นเพียงการแสดงความคิดเห็น แต่อ้างอิงจากงานวิจัยและผลการสำรวจบางส่วนมาชวนท่านผู้อ่านติดตามกัน ทั้งนี้ ต้องบอกไว้ก่อนว่า แต่ละองค์กรอาจมีลักษณะแตกต่างกันได้ ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบการทำงาน บุคลิกลักษณะและความชอบของผู้บริหารและพนักงาน บางจุดเด่นก็อาจไม่ได้เป็นจริงกับองค์กรนั้น ๆ เสมอไป และบางจุดเด่นเองก็มีความวิจัยที่ให้ข้อสรุปแตกต่างไปจากงานวิจัยส่วนใหญ่ด้วย

จุดเด่นสำคัญของ WFH มีอยู่หลายประการ อาทิ 1) **ผลิตภาพ (productivity) ของคนทำงานที่เพิ่มขึ้น** สะท้อนจากหลายงานวิจัย เช่น งานวิจัยอันโด่งดังจากมหาวิทยาลัยแสดงนฟอร์ด Bloom et al (2015) ที่ศึกษาพนักงาน 16,000 คนในบริษัท CTrip (บริษัทเทคโนโลยีการท่องเที่ยวของจีนที่จดทะเบียนในตลาดหุ้น NASDAQ) พบว่าพนักงานมีศักยภาพในการทำงานเพิ่มขึ้น 13% เมื่อเทียบกับพนักงานที่ทำงานในออฟฟิศ หรือ Choudhury et al (2021) ที่พบว่าการทำงานจากที่ไหนก็ได้ (Work from Anywhere) เพิ่มผลิตภาพพนักงานถึง 4% แม้ว่าในปัจจุบันจะมีงานวิจัยที่ให้ข้อสรุปแตกต่างออกไป เช่น งานวิจัยจากมหาวิทยาลัยชิคาโก Gibbs et al. (2021) ที่ระบุว่าผลิตภาพของคนทำงานลดลงจากการ WFH 2) **การประหยัดต้นทุนพลังงานและเวลาในการเดินทาง** สะท้อนจากงานวิจัยล่าสุด เช่น Barrero et al.(2021) ซึ่งประเมินว่าช่วยประหยัดต้นทุนของคนทำงานกว่า 5-10% ในการทำงานในเมืองใหญ่ ๆ เมื่อเทียบกับก่อนเกิดวิกฤตโควิด ยิ่งหันกลับมามองประเทศไทยและสถานการณ์น้ำมันแพงในปัจจุบัน โดยเฉพาะการสัญจรในเมืองใหญ่ เช่น กรุงเทพฯ แล้ว จุดเด่นข้อนี้คงไม่มีใครปฏิเสธได้ลง 3) **ทำให้พนักงานมีความพึงพอใจในการทำงานมากขึ้น** โดยเฉพาะการได้ใช้เวลากับครอบครัว สะท้อนจากหลายงานวิจัยและผลสำรวจต่างประเทศ

เช่น Barrero et al. (2021) หรือผลสำรวจในประเทศไทยเอง เช่น ศูนย์วิจัยกสิกรไทยเมื่อปี 2564 ที่ผู้ตอบแบบสอบถามถึง 45.3% ระบุว่าพึงพอใจจากการมีเวลาให้กับครอบครัวมากขึ้น อย่างไรก็ตาม งานวิจัยบางส่วน เช่น Bellmann and Hubler (2020) ชี้ให้เห็นว่า ความพึงพอใจที่เพิ่มขึ้นอาจเป็นเรื่องชั่วคราว ไม่มีผลในระยะยาว หรือ Möhring et al. (2020) ที่พบว่า ความพึงพอใจดังกล่าวอาจถูกลดทอนในกรณีสถานที่ที่ บ้านไม่พร้อมในการทำงาน โดยเฉพาะในครอบครัวที่มีเด็กเล็กและใช้ห้องทำงานร่วมกัน

ในทางกลับกัน จุดเด่นสำคัญของ WFO ซึ่งเปรียบเสมือนเหรียญอีกด้านหนึ่งของ WFH เช่น 1) ความคล่องตัวในการทำงานที่ออฟฟิศที่มากกว่า WFH อาทิ อุปกรณ์การทำงานที่เพียงพอมากกว่าที่บ้าน โดยเฉพาะอุปกรณ์และระบบ IT สะท้อนจากผลการสำรวจ เช่น ศูนย์วิจัยกสิกรไทย 2) ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงานและหัวหน้างานในออฟฟิศที่ดีกว่า โดยการติดต่อประสานงานระหว่างทีมที่อาจไม่จำเป็นต้องอยู่ในรูปแบบการเจอหน้า เช่น Gibbs et al. (2021) ซึ่งชี้ให้เห็นต้นทุนการสื่อสารระหว่างกันในการทำ

WFH ที่สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ทั้งนี้ ความไว้วางใจระหว่างคนทำงานด้วยกันอาจเกิดจากอวัจนภาษาในการพูดคุยแบบตัวต่อตัวได้มากกว่าการพูดคุยแบบออนไลน์ ตลอดจนการสอนงานหรือ coaching พนักงานใหม่ที่เวลาเจอหน้ากันจะทำได้ดีกว่า 3) ความเสี่ยงที่จะเกิดภาวะหมดไฟในการทำงาน (burnout) ซึ่งอาจเกิดขึ้นน้อยกว่าการ WFH สะท้อนจากการ WFH ที่พบระยะเวลาในการทำงานยาวนานขึ้นในแต่ละวัน เช่น งานวิจัยจากมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด DeFilippis et al.(2020) ชี้ว่า WFHทำให้ระยะเวลาในการทำงานต่อวันเพิ่มขึ้น 8.2% หรือ 48.5 นาทีต่อวัน มีประชุมถี่ขึ้นและไม่มีเวลาพักผ่อน

จากการทำงานทั้งสองรูปแบบดังกล่าว ซึ่งมีจุดเด่นของตนเองทั้งคู่ ผู้เขียนคงไม่อาจสรุปได้ว่าองค์กรหรือบริษัทควรจะไปทางไหนดี แต่ที่พอจะสรุปได้คือ ไม่จำเป็นต้องสุดโต่งไปทางใดทางหนึ่ง แต่อาจเลือกแบบผสมผสาน ซึ่งนำข้อดีของแต่ละรูปแบบผสมกัน และที่สำคัญคือในแต่ละองค์กร ซึ่งมีรูปแบบและวิธีการทำงานที่แตกต่างกัน คงต้องหาแนวทางหรือจุดสมดุลที่ตกลงร่วมกันของผู้บริหารและพนักงานในการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นสุขกันทุกฝ่ายต่อไป

ผู้เขียน : สุพริศร์ สุวรรณิก สถาบันวิจัยเศรษฐกิจป๋วย อึ๊งภากรณ์

คอลัมน์ “บางขุนพรหมชวนคิด” นสพ.ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 25 มิถุนายน 2565

https://www.bot.or.th/Thai/ResearchAndPublications/articles/Pages/Article_25Jun2022-2.aspx?fbclid=IwAR277eB_peCilzKCSK9Z27AnV-g01DXVsxhU2S9y9kvjf1MUC9-Xw76Rdh8k

อำนวยการโดย

นางสาวสุวกุล ไตรรัตน์ผลาดล
ผู้อำนวยการกองบริหารข้อมูลตลาดแรงงาน

จัดทำโดย

ศูนย์บริหารข้อมูลตลาดแรงงานภาคใต้

ศาลากลางจังหวัดสงขลาหลังเก่า (ชั้น 1) ตำบลบ่อยาง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

โทรศัพท์/โทรสาร 0-7432-5042

<https://doe.go.th/lmi-south>

Facebook Fanpage

ศูนย์บริหารข้อมูลตลาดแรงงานภาคใต้